

КИТОБИ ЭЗРО БОБИ ЯКУМ

Фармони Куруш дар бораи аз нав барқарор кардани маъбади Ерусалим.

1. Ва дар соли якуми Куруш, подшоҳи Форс, барои он ки каломи Худованд аз забони Ирмиё иҷро шавад, Худованд рӯҳи Куруш, подшоҳи Форсро барангехт, ва ӯ дар тамоми мамлакати худ чор андохт ва ба таври хаттӣ низ эълон намуда, гуфт:
2. «Куруш, подшоҳи Форс, чунин мегӯяд: ҳамаи мамлакатҳои заминро Худованд, Худои осмон, ба ман додааст, ва ӯ ба ман амр фармудааст, ки дар Ерусалим, ки дар Яҳудия аст, хонае барои ӯ бино намоям.
3. Кист аз шумо, аз тамоми қавми ӯ, ки Худояш бо вай бошад, бархоста ба Ерусалим, ки дар Яҳудия аст, биравад ва хонаи Худованд Худои Исроилро, — ҳамон Худоро, ки дар Ерусалим аст, — бино намояд.
4. Ва ҳар кӣ боқӣ мондааст, дар ҳамаи маконҳое ки вай дар он ҷо истиқомат дорад, бигзор аҳли он макон ба вай бо нуқра ва тилло ва молу мулк ва чорпоён, илова ба хайрот барои хонаи Худо, ки дар Ерусалим аст, кӯмак расонанд».
5. Ва сардорони хонаводаҳои Яҳудо ва Бинъёмин, ва қоҳи-нон ва левизодагон, ҳамаи онҳое ки Худо рӯҳашонро барангехта буд, то ба сохтани хонаи Худо, ки дар Ерусалим аст, бираванд, бархостанд.
6. Ва тамоми мардуми гирду атрофшон онҳоро бо колои нуқра ва тилло, бо молу мулк ва чорпоён ва нуқлу наво, илова ба хайроти саховатмандона, дастгирӣ карданд.
7. Ва подшоҳи Куруш зарфҳои хонаи Худовандро, ки Набукаднесар аз Ерусалим оварда, дар хонаи худои худ гузошта буд, берун овард.
8. Ва Куруш, подшоҳи Форс, онҳоро ба воситаи Митре-доти хазинадор берун овард, ва ӯ ба Шешбасар, раиси Яҳудия, онҳоро шумурда супурд.

9. Ва ин аст шумораи онҳо: сӣ тоси тилло, ҳазор тоси нуқра, бисту нӯҳ корд,
10. Сӣ косаи тилло, чорсаду даҳ косаи нуқраи дучандон ва ҳазор зарфи дигар.
11. Ҳамаи зарфҳои тилло ва нуқра панҷ ҳазору чорсадто буд. Ҳамаи инро Шешбасар бо ҷалои ватан шудагоне ки аз Бобил ба Ерусалим рафтанд, бурд.

БОБИ ДУЮМ

Номгуи хонаводаҳое ки аз миёни қавм баргаишанд.

1. ВА инҳоянд сокинони мамлакат, ки аз асирии ҳичрат, ки Набукаднесар, подшоҳи Бобил, ба Бобил ба асирий бурда буд, ба Ерусалим ва Яҳудо, ҳар яке ба шаҳри худ баргаш-танд, —
2. Онҳое ки бо Зарубобил, Ешуа, Наҳемъё, Сароё, Раэлоё, Мордахай, Билшон, Миспор, Бичвай, Раҳум ва Баано ома-данд. Шумораи одамони қавми Исроил:
3. Зодағони Фаръуш — ду ҳазору саду ҳафтоду ду;
4. Зодағони Шафатъё — сесаду ҳафтоду ду;
5. Зодағони Орах — ҳафтсаду ҳафтоду панҷ;
6. Зодағони ҳокими Мӯоб, аз фарзандони Ешуа ва Юоб — ду ҳазору ҳаштсаду дувоздаҳ;
7. Зодағони Элом — ҳазору дусаду панҷоҳу чор;
8. Зодағони Затту — нӯҳсаду чилу панҷ;
9. Зодағони Заккой — ҳафтсаду шаст;
10. Зодағони Бонй — шашсаду чилу ду;
11. Задағони Бебой — шашсаду бисту се;
12. Зодағони Азҷод — ҳазору дусаду бисту ду;
13. Зодағони Адуниқом — шашсаду шасту шаш;
14. Зодағони Бичвай — ду ҳазору панҷоҳу шаш;
15. Зодағони Один — чорсаду панҷоҳу чор;
16. Зодағони Отир илова ба зодағони Ҳизқиё — наваду ҳашт;
17. Зодағони Бесой — сесаду бисту се;
18. Зодағони Юро — саду дувоздаҳ;
19. Зодағони Ҳошум — дусаду бисту се;

20. Зодагони Циббор — наваду панҷ;
21. Зодагони Байт-Лаҳм — саду бисту се;
22. Мардуми Натуфо — панҷоҳу шаш;
23. Мардуми Анотӯт — саду бисту ҳашт;
24. Зодагони Азмавт — чилу ду;
25. Зодагони Қиръят-Орим, Кфиро ва Баэрӯт — ҳафтсаду чилу се;
26. Зодагони Ромо ва Чобаъ — шашсаду бисту як;
27. Мардуми Микмос — саду бисту ду;
28. Мардуми Байт-Ил ва Ой — дусаду бисту се;
29. Зодагони Набӯ — панҷоҳу ду;
30. Зодагони Маҷбиш — саду панҷоҳу шаш;
31. Зодагони Эломи дигар — ҳазору дусаду панҷоҳу чор;
32. Зодагонн Ҳорим — сесаду бист;
33. Зодагони Луд, Ҳодид ва Уну — ҳафтсаду бисту панҷ;
34. Зодагони Ерихӯ — сесаду чилу панҷ;
35. Зодагони Саноо — се ҳазору шашсаду сӣ.

Аз миёни коҳинон ва левизодагон.

36. Коҳинон: зодагони Едаъё аз хонадони Ешуа — нӯҳ-саду ҳафтоду се;
37. Зодагони Иммир — ҳазору панҷоҳу ду;
38. Зодагони Фашхур — ҳазору дусаду чилу ҳафт;
39. Зодагони Ҳорим — ҳазору ҳафтаҳ.
40. Левизодагон: зодагони Ешуа ва Қадмиил илова ба зодагони Ҳудавъё — ҳафтоду чор;
41. Муғанниён: зодагони Ософ — саду бисту ҳашт;
42. Зодагони дарбонон: зодагони Шаллум, зодагони Отир, зодагони Талмун, зодагони Акқуб, зодагони Ҳатито ва зодагонн Шубой — чамъ саду сиву нӯҳ.
43. Тобеон: зодагони Сихо, зодагони Ҳасуфо, зодагони Таббоут,
44. Зодагони Қерус, зодагони Сиаҳо, зодагони Фодун,
45. Зодагони Лабано, зодагони Ҳачобо, зодагони Акқуб,

46. Зодагони Ҳочоб, зодагони Салмай, зодагони Ҳонон,
47. Зодагони Чиддил, зодагони Чаҳар, зодагони Раоё,
48. Зодагони Расин, зодагони Нақудо, зодагони Чаззом,
49. Зодагони Уззо, зодагони Фосеҳо, зодагони Бесой,
50. Зодагони Асно, зодагони Мауним, зодагони Нафу-сим,
51. Зодагони Бақбук, зодагони Ҳақуфо, зодагони Ҳарҳур,
52. Зодагони Баслут, зодагони Маҳидо, зодагони Ҳаршо,
53. Зодагони Барқӯс, зодагони Сисро, зодагони Томах,
54. Зодагони Насиҳо, зодагони Ҳатифо;

Аз миёни хизматгорон ва ҳамдастони Сулаймон.

55. Зодагони ғуломони Сулаймон: зодагони Сутай, зодагони Сӯферет, зодагони Фрудо,
56. Зодагони Яъло, зодагони Дарқун, зодагони Чиддил,
57. Зодагони Шафатъё, зодагони Ҳаттил, зодагони Фухе-рет-Ҳасбоим, зодагони Омӣ, —
58. Чамъи тобеон ва зодагони ғуломони Сулаймон — сеса-ду наваду ду.
59. Ва инҳоянд касоне ки аз Тал-Милҳ, Тал-Ҳаршо, Ка-руб-Аддон ва Иммир баромаданд, вале хонадон ва аслу на-саби худро натавонистанд бигӯянд, ки оё аз Исроил ҳастанд ё не:
60. Зодагони Далоё, зодагони Тубиё, зодагони Нақудо — шашсаду панҷоҳу ду.
61. Ва аз зодагони коҳинон: зодагони Ҳобайё, зодагони Ҳаққӯс — зодагони Барзилай, ки вай аз духтарони Барзилай Чильодӣ зан гирифта, бо номи онҳо хонда шудааст.
62. Инҳо насабномаи худро ҷустуҷӯ намуда, наёфта буданд, — ва аз қаҳонат хориҷ карда шуданд.
63. Ва воли ба онҳо гуфт, ки то коҳине дар пеши урим ва туммим наистад, аз хӯроки қудси қудсҳо нахӯранд.

Шумора ва дорои онҳо.

64. Тамоми ин ҷамоат ба якҷоягӣ чилу ду ҳазору сесаду шаст нафар буданд,
65. Ба ғайр аз ғуломон ва канизонашон; инҳо ҳафт ҳазору сесаду сиву ҳафт нафар буданд; ва ҳамроҳашон дусад на-фар муғаннӣ ва муғаннияҳо буданд.
66. Аспҳои онҳо — ҳафтсаду сиву шаш; хачирҳои онҳо — дусаду чилу панҷ;
67. Уштурҳои онҳо — чорсаду сиву панҷ; харҳои онҳо — шаш ҳазору ҳафтсаду бист.
68. Ва баъзе аз сардорони хонаводаҳо, чун ба хонаи Худованд, ки дар Ерусалим аст, расиданд, хайрот барои хонаи Худо доданд, то ки онро бар ҷояш аз нав барқарор намоянд.
69. Алоқадри ҳолашон ба хазина барои ин кор шасту як ҳазор дирҳам* тилло, панҷ ҳазор мино** нуқра ва сад перо-ҳани қаҳонат доданд.
70. Ва коҳинон, ва левизодагон, ва баъзе аз қавм, ва муғанниён, ва дарбонон, ва тобеон дар шаҳрҳои худ, ва та-моми Исроил дар шаҳрҳои худ маскан гирифтанд.

БОБИ СЕЮМ

Сохтани қурбонгоҳ.

1. ВА моҳи ҳафтум фаро расид, ва банӣ-Исроил дар шаҳр-ҳо буданд, ва қавм, мисли як тан, дар Ерусалим ҷамъ ома-данд.
2. Ва Ешуа ибни Юсодоқ, ва бародаронаш, ки коҳинон буданд, ва Зарубобил ибни Шаалтиил ва бародаронаш бар-хостанд, ва қурбонгоҳи Худои Исроилро бино карданд, то бар он қурбонихои сӯхтанӣ, чунон ки дар шариати Мусо, марди Худо, навишта шудааст, бароваранд.

* 69. *Дирҳам* — сиккаи тилло, ки Дорьёвешӣ Якум баро-варда буд; тақрибан 8,64 грамм вазн дошт. ** 69. *Мино* — сиккаи нуқраи Форс, ки вазнаш 560 грамм буд.

3. Ва қурбонгохро бар чои он барпо карданд, зеро ки аз қавмҳои кишварҳо бим доштанд; ва бар он қурбонҳои сӯхтани барои Худованд, қурбонҳои сӯхтани субҳ ва шомро мебароварданд.

Аз нав барқарор кардани ибодати қадимӣ.

4. Ва иди хаймаҳоро, чунон ки навишта шудааст, ба чо оварда, қурбонии сӯхтани ҳаррӯзаро ба миқдоре ки аз рӯи оин барои ҳар рӯз муқаррар гардидааст, бароварданд.

5. Ва баъд аз он қурбонии сӯхтани доимиро дар навмоҳ-ҳо, ва дар ҳамаи идҳои муқаддаси Худованд, ва барои ҳар касе ки ба Худованд ионат меоварад, баровардан гирифтанд.

6. Аз рӯзи якуми моҳи ҳафтум ба баровардани қурбо-ниҳои сӯхтани барои Худованд шурӯъ карданд, валекин бунъеди маъбади Худованд ҳанӯз ниҳода нашуда буд.

7. Ва нуқра ба сангтарошону начҷорон, ва хӯроку маш-руботу равған ба сидӯниён ва сӯриён доданд, то аз Лубнон, мувофиқи иҷозате ки Куруш, подшоҳи Форс, ба онҳо до-дааст, дарахтони арзро бо роҳи баҳр ба Ёфӯ биёранд.

Ниҳодани бунъеди маъбад.

8. Ва дар соли дуюми расиданашон ба хонаи Худо, ки дар Ерусалим аст, дар моҳи дуюм, Зарубобил ибни Шаалтиил ва Ешуа ибни Юсодоқ ва дигар бародарони онҳо, коҳинон ва левизодагон ва ҳамаи онҳое ки аз асирӣ ба Ерусалим омада буданд, шурӯъ карданд, ва левизодагонро, аз бистсола ва болотар ба назорат кардан ба кори хонаи Худованд гузоштанд.

9. Ва Ешуа, писарон ва бародаронаш, Қадмиил ва писаронаш, зодагони Яҳудо, мисли як тан, биистоданд, то ба касоне ки бо кори хонаи Худо машғул буданд, яъне ба зодагони Ҳенодод, писаронашон ва бародаронашон, ки левизода буданд, назорат кунанд.

10. Ва чун бинокорон бунъеди маъбади Худовандро ниҳоданд, коҳинро дар либоси худашон бо карнайҳо, ва левизодагон, писарони Ософро бо санҷо гузоштанд, то ки Худовандро мувофиқи расми Довуд, подшоҳи Исроил, мадҳ намоянд.

11. Ва онҳо бо чӯшу хурӯш сароида, Худовандро мадҳ ва хамд мегуфтанд, зеро ки Ҷ некӯст, зеро ки марҳамати Ҷ бар Исроил то абад аст; ва тамоми қавм бо нидои баланди шодӣ Худовандро барои бунъед ниҳодан ба хонаи Худованд мадҳ мегуфтанд.

12. Ва бисъёре аз коҳинон ва левизодагон ва сардорони пири хонаводаҳо, ки маъбади якумро дида буданд, вақте ки бунъеди ин маъбад дар пеши назарашон ниҳода шуд, бо ово-зи баланд гиристанд; ва бисъёр касон овози худро бо нидои шодӣ баланд карданд.

13. Ва қавм нидои шодиро аз садои гиръяи қавм фарқ карда наметавонистанд, зеро ки қавм бағоят баланд нидо мекарданд, ва овозашон аз дур шунида мешуд.

БОБИ ЧОРУМ

Душманон саъю кӯшиш менамоянд ба сохтмон монеъ шаванд.

1. ВА душманони Яҳудо ва Бинъемин шуниданд, ки аз асирий гашта омадагон барои Худованд Худои Исроил маъбад бино мекунанд;

2. Ва назди Зарубобил ва сардорони хонаводаҳо омада, ба онҳо гуфтанд: «Мо ҳамроҳи шумо бино хоҳем кард, чунки мо, мисли шумо, аз айёми Эсар-Ҳадун, подшоҳи Ашшур, ки моро ба ин ҷо оварда буд, ба Худои шумо мурочиат менамоем ва барои Ҷ қурбонӣ меоварем».

3. Вале Зарубобил ва Ешуа ва дигар сардорони хонаво-даҳои Исроил ба онҳо гуфтанд: «Шумо бо мо хонаи Худои моро бино нахоҳед кард, балки танҳо мо барои Худованд Худои Исроил, чунон ки подшоҳ Куруш, подшоҳи Форс, ба мо амр фармудааст, бино хоҳем кард».

4. Ва мардуми он кишвар дастҳои қавми Яҳудоро сусти мекарданд ва онҳоро аз бино кардан метарсониданд;
5. Ва бар зидди онҳо мушовиронро киро мекарданд, то ки иқдоми онҳоро вайрон кунанд, — ин ҳол дар тамоми айёми Куруш, подшоҳи Форс, то вақти подшоҳии Дорьёвеш, подшоҳи Форс, давом ёфт.
6. Ва дар замони подшоҳии Аҳашверӯш, дар ибтидои подшоҳии ӯ, бӯхтоне дар ҳаққи сокинони Яҳудо ва Ерусалим навиштанд.

Ба Артаҳшасто нома мефиристанд.

7. Ва дар айёми Артаҳшасто Бишлом, Митредот, Тобъил ва дигар рафиқони онҳо ба Артаҳшасто, подшоҳи Форс, навиштанд; ин нома бо хату забони арамии навишта ва аз арамии тарҷима карда шуда буд.
8. Раҳуми фармондеҳ ва Шимшаи котиб номае дар бораи Ерусалим ба подшоҳ Артаҳшасто ба ин мазмун навиштанд:
9. "Пас, Раҳуми фармондеҳ ва Шимшаи котиб ва дигар рафиқони онҳо — диниён ва афарсаткиён, тарфалиён, афрасиён, аркиён, бобилиён, шушаниён, даҳоиён, эломиён
10. Ва қабिलाҳои дигаре ки Оснафари* муаззам ва пур-шараф онҳоро кӯчонида, дар шаҳри Сомария ва дар ҷойҳои дигари Мовароуннаҳр ҷойгир карда буд. Ва алҳол..."
11. Ин аст мундариҷаи номае ки ба ӯ фиристодаанд: «Ба подшоҳ Артаҳшасто — бандагонат, ки сокинони Мовароуннаҳр ҳастем; ва алҳол,
12. Подшоҳро маълум бод, ки яҳудиёне ки аз ҷониби ту сӯи мо баромада буданд, ба Ерусалим расиданд, ин шаҳри балвогар ва шарирро бино мекунанд, ва ҳисорҳоро барпо ва бунёдҳоро мустаҳкам менамоянд.

* 10. Набераи подшоҳ Санҳериб — Ашшурбанифал дар назар дошта шудааст.

13. Алҳол подшоҳро маълум бод, ки агар ин шаҳр бино ёбад, ва ҳисорҳояш барпо гардад, закот, боҷ ва хироч на-хоҳанд дод, ва ҳазинаи подшоҳ зарар хоҳад дид.

14. Алҳол, азбаски мо нону намаки қасрро мехӯрем, шоиста нест, ки мо осебу зиёни подшоҳро бубинем, бинобар ин фиристода, подшоҳро хабардор намудем.

15. Бигзор дар китоби ёддошти падаронат ҷустуҷӯ намо-янд, ва ту аз китоби ёддошт даръёфт хоҳӣ кард ва хоҳӣ донист, ки ин шаҳр шаҳри балвогар ва барои подшоҳон ва мамлакатҳо зараровар аст, ва андарунн он аз қадимулайём фитна меангехтанд, ба ҳамин сабаб ин шаҳр хароб гардида буд.

16. Мо подшоҳро огоҳ менамоем, ки агар ин шаҳр бино ёбад, ва ҳисорҳояш барпо гардад, пас аз он туро насибе дар Мовароуннаҳр нахоҳад буд».

Фармони Артаҳиасто.

17. Подшоҳ ба Раҳуми фармондеҳ ва Шимшаи котиб ва дигар рафиқони онҳо, ки дар Сомария ва ҷойҳои дигари Мовароуннаҳр иқомат доштанд, ҷавоб фиристод: «Салом! Ва алҳол,

18. Номае ки ба мо фиристодаед, дар ҳузури ман муфас-сал хонда шуд;

19. Ва аз ҷониби ман амр фармуда шуд, — ва ҷустуҷӯ намуда, даръёфт карданд, ки ин шаҳр аз қадимулайём бар зидди подшоҳон қиём мекардааст, ва балвою фитнаҳо дар он ба вуқӯъ меомадааст;

20. Ва подшоҳони қавӣ бар Ерусалим будаанд, ва онҳо дар тамоми Мовароуннаҳр салтанат мерондаанд, ва закот, боҷ ва хироч ба онҳо дода мешудааст;

21. Пас, фармоне бидиҳед, ки ин одамон корро бас ку-нанд, ва ин шаҳр бино наёбад, то даме ки аз ҷониби ман фармоне дода шавад;

22. Ва эҳтиёт шавед, ки дар ин кор сахве накунед: чаро ин вайронкорӣ бар зарари подшоҳон афзун гардад?»

23. Ҳамин ки ин номаи подшоҳ Артаҳшасто ба ҳузури Раҳум ва Шимшай котиб ва рафиқонашон хонда шуд, онҳо фавран ба Ерусалим назди яҳудиён рафтанд ва бо ҷавру зӯрӣ кори онҳоро хобонданд.

24. Он гоҳ кори хонаи Худо, ки дар Ерусалим аст, хобонда шуд, ва то соли дуюми подшоҳии Дорьёвеш қатъ гардид.

БОБИ ПАНЧУМ

Бо ҷидду ҷаҳди Ҳачҷаи набӣ ва Закаръеи набӣ аз нав ба кор шурӯъ карданд.

1. ВА Ҳачҷаи набӣ ва Закаръе ибни Иддӯи набӣ ба яҳудиёне ки дар Яҳудо ва Ерусалим буданд, ба исми Худои Исроил дар ҳаққи онҳо нубувват карданд.

2. Он гоҳ Зарубобил ибни Шаалтиил ва Ешуа ибни Юсодок бархоста, ба бино кардани хонаи Худо, ки дар Ерусалим аст, шурӯъ намуданд, ва анбиёи Худо бо онҳо буда, ба онҳо ёварӣ мекарданд.

3. Дар он вақт Татнай, волии Мовароуннаҳр, ва Штар-Бузнай, ва рафиқонашон назди онҳо омада, ба онҳо чунин гуфтанд: «Кист, ки ба шумо фармон додааст, ки ин хонаро бино кунед ва ин ҳисорро барпо намоед?»

4. Он гоҳ мо ба онҳо номҳои касонеро гуфтем, ки ин иморатро бино мекарданд.

5. Ва чашми Худои онҳо бар пирони яҳудиён буд, ва кори онҳо қатъ карда нашуд, то даме ки ин масъаларо ба Дорьёвеш равона карданд, ва дар ин бора ҷавобе расид.

Хабаркашӣ ба подшоҳ Дорьёвеш.

6. Ин аст мундариҷаи номае ки Татнай, волии Мовароуннаҳр, ва Штар-Бузнай ва рафиқонашон, афраксиёне ки дар Мовароуннаҳр буданд, ба подшоҳ Дорьёвеш фиристодаанд;

7. Номае ба ӯ фиристодаанд, ва андаруни он чунин на-вишта шудааст: «Ба подшоҳ Доръёвеш осоиштагии комил бод!
8. Подшоҳро маълум бод, ки мо ба кишвари Яҳудия, ба хонаи Худои муаззам рафтем; ва он аз сангҳои бузург бино карда мешавад, ва чӯб бар деворҳои гузошта мешавад, ва ин кор дар дасти онҳо ба сурати мукамал ва бомуваффақият ба чо оварда мешавад.
9. Он гоҳ мо ба пирони онҳо савол дода, гуфтем: "Кист, ки ба шумо фармон додааст, ки ин хонаро бино кунед ва ин ҳисорро барпо намоед?"
10. Ва низ номҳои онҳоро пурсидем, то ба ту хабар диҳем ва номҳои касонеро, ки ба онҳо сардорӣ мекунанд, бинави-сем.
11. Ва онҳо дар ҷавоби мо чунин суханонро гуфтанд: "Мо бандагони Худои осмон ва замин ҳастем, ва хонаеро бино мекунем, ки чандин сол пеш аз ин бино ёфта буд, ва подшоҳи бузурги Исроил онро бино карда ва ба анҷом расонда буд.
12. Аммо, вақте ки падарони мо Худои осмонро ба ғазаб оварданд, Ӯ онҳоро ба дасти Набукаднесари калдонӣ, подшоҳи Бобил, таслим намуд, ки вай ин хонаро хароб кард, ва ин қавмро ба Бобил ба асирӣ бурд.
13. Лекин дар соли якуми Куруш, подшоҳи Бобил, подшоҳ Куруш фармон дод, ки ин хонаи Худоро бино кунанд;
14. Ва низ зарфҳои тилло ва нукраи хонаи Худо, ки Набукаднесар аз маъбади Ерусалим гирифта, ба маъбади Бобил оварда буд, — онҳоро подшоҳ Куруш аз маъбади Бобил берун оварда, ба Шешбасар ном шахсе дод, ки варо воли таъин намуд.
15. Ва ба вай гуфт: ин зарфҳоро бардошта бирав ва онҳоро дар маъбаде ки дар Ерусалим аст, бигузор, ва хонаи Худо дар ҷояш бино карда шавад.
16. Пас, ин Шешбасар омада, бунёди хонаи Худоро, ки дар Ерусалим аст, ниҳод, ва аз он вақт то кунун бино карда мешавад, ва ҳанӯз анҷом наёфтааст".
17. Ва алҳол, агар подшоҳ салоҳ донад, бигзор дар ганҷхонаи подшоҳ, ки дар Бобил аст, чустуҷӯ намоянд, ки оё подшоҳ

Куруш ҳақиқатан фармон дода будааст, ки ин хонаи Худоро дар Ерусалим бино кунанд; ва иродаи подшоҳ дар ин бора бигзор ба мо фиристода шавад».

БОБИ ШАШУМ

Доръёвеш фармони Куруширо тасдиқ мекунад.

1. ОН гоҳ подшоҳ Доръёвеш фармон дод, ва дар китоб-хонаи Бобил, ки ганҷхоро дар он ҷо мегузоштанд, ҷустуҷӯ карданд.
2. Вале дар Аҳмато, дар қасре ки дар кишвари Модай буд, тӯморе ёфт шуд, ва андаруни он чунин навишта шуда-аст: «Барои хотира.
3. Дар соли якуми подшоҳ Куруш, подшоҳ Куруш дар бораи хонаи Худо дар Ерусалим фармон дод, ки ин хона — ҷое ки қурбониҳо забҳ карда мешавад, — бино ёбад, ва бунъёдаш мустаҳкам бошад; баландии он шаст зироъ, фароҳии он шаст зироъ шавад,
4. Бо се қатор сангҳои бузург ва як қатор ҷӯби нав; ва харҷаш аз хонаи подшоҳ дода шавад.
5. Ва низ зарфҳои тилло ва нуқраи хонаи Худо, ки Набукаднесар онҳоро аз маъбади Ерусалим гирифта, ба Бобил оварда буд, баргардонида, ба маъбади Ерусалим, дар ҷои худашон, бурда шаванд, то ки онҳо дар хонаи Худо гузошта шаванд».
6. «Ва алҳол, эй Татнай, волии Мовароуннаҳр, Штар-Бузнай ва рафиқони шумо, ки дар Мовароуннаҳр мебошанд, аз он ҷо дур шавед!
7. Ба кори ин хонаи Худо мудохила накунад: бигзор волии яҳудиён ва пирони яҳудӣ ин хонаи Худоро дар ҷои он бино кунанд.
8. Ва аз ҷониби ман фармон дода мешавад, ки шумо бо ин пирони яҳудӣ дар бобати бино кардани ин хонаи Худо ҷӣ гуна бояд рафтор намоед: аз молу мулки подшоҳӣ, аз закоти Мовароуннаҳр, фавран ба ин одамон барои хароҷот дода шавад, то ки қорашон лат нахӯрад;

9. Ва тамоми чизи даркориашон: гӯсолаҳо ва кӯчқорҳо ва барраҳо аз баҳри қурбониҳои сӯхтани барои Худои осмон, гандум, намак, шароб ва равған, аз рӯи гуфтаи коҳиноне ки дар Ерусалим ҳастанд, рӯз ба рӯз ба онҳо бекаму кост дода шавад,

10. То ки онҳо ҳадияҳои хушбӯӣ барои Худои осмон қур-бонӣ намоянд ва барои ҳаёти подшоҳ ва писаронаш дуо гӯ-янд.

11. Ва аз чониби ман фармон дода мешавад, ки ҳар одаме ки ин амрро тағбир диҳад, аз хонаи вай ғӯлачӯбе гирифта, вай бар он бардошта овехта хоҳад шуд, ва хонаи вай ба ин сабаб вайрон карда хоҳад шуд.

12. Ва Худое ки исмаш дар он ҷо сокин аст, ҳар подшоҳ ва қавмро, ки дасти худро барои тағбир додани ин амр бар зарари ин хонаи Худо, ки дар Ерусалим аст, дароз мекунад, вожгун хоҳад сохт. Ман, Дорьёвеш, ин фармонро додаам, то ки фавран ба ҷо оварда шавад».

13. Он гоҳ Татнай, волии Мовароуннаҳр, Штар-Бузнай ва рафиқони онҳо мувофиқи он чи подшоҳ Дорьёвеш фиристода буд, фавран амал карданд.

14. Ва пирони яҳудӣ, мувофиқи нубуввати Ҳаҷҷаи набӣ ва Закаръё ибни Иддӯ, бино мекарданд ва муваффақият меёфтанд; ва бар ҳасби ҳукми Худои Исроил ва аз рӯи фармони Куруш ва Дорьёвеш ва Артахшасто, подшоҳони Форс, онро бино карданд ва барпо намуданд.

Анҷоми сохтмони маъбад ва тақдис кардани он.

15. Ва ин хона то рӯзи сеюми моҳи адор, дар соли шашуми салтанати подшоҳ Дорьёвеш ба анҷом расид.

16. Ва бани-Исроил, коҳинон, левизодагон ва дигар касоне ки аз асирий баргашта буданд, ин хонаи Худоро бо шодмонӣ тақдис карданд.

17. Ва барои тақдиси ин хонаи Худо сад гов, дусад кӯч-қор, чорсад барра, ва барои кафорати гуноҳҳои тамоми Исро-ил —

мувофиқи шумораи сибтҳои Исроил — дувоздаҳ нарбуз қурбонӣ карданд.

18. Ва коҳинонро дар шӯъбаҳошон, ва левизодагонро дар навбатҳошон ба ибодати Худо дар Ерусалим, бар тибқи он чи дар китоби Мусо навишта шудааст, таъин карданд.

19. Ва онҳое ки аз асирӣ баргашта буданд, иди фисхро дар рӯзи чордахуми моҳи якум ба ҷо оварданд,

20. Зеро ки коҳинон ва левизодагон саросар таҳорат карданд, ҳамашон тохир шуданд; ва барои ҳамаи онҳое ки аз асирӣ баргашта буданд, барои бародарони худ коҳинон ва барои худашон барраҳои фисхро забҳ карданд.

21. Ва банӣ-Исроил, ки аз асирӣ баргашта буданд, ва ҳамаи касоне ки аз наҷосати халқҳои он замин ҷудо шуда ба онҳо пайваста буданд, то ба Худованд Худои Исроил рӯ оваранд, онро хӯрданд.

22. Ва иди фатирро ҳафт рӯз бо шодмонӣ ба ҷо оварданд, зеро ки Худованд онҳоро шод кард ва дили подшоҳи Аш-шурро ба онҳо моил намуд, то ки дастҳои онҳоро дар кори хонаи Худо, Худои Исроил, пурзӯр созад.

БОБИ ҲАФТУМ

Эзро ба Ерусалим равона мешавад.

1. ВА баъд аз ин воқеаҳо, дар салтанати Артахшасто, подшоҳи Форс, Эзро ибни Сароё, ибни Азаръё, ибни Ҳилқийё,

2. Ибни Шаллум, ибни Содӯқ, ибни Ахитуб,

3. Ибни Амаръё, ибни Азаръё, ибни Мароют,

4. Ибни Зараҳъё, ибни Уззӣ, ибни Букқӣ,

5. Ибни Абишуа, ибни Финҳос, ибни Эльзор, ибни Ҳоруни саркоҳин —

6. Ҳамин Эзро аз Бобил берун омад, ва ӯ дар шариати Мусо, ки Худованд Худои Исроил додааст, китобдони тез-фаҳм буд. Ва азбаски дасти Худованд Худои ӯ бар ӯ буд, подшоҳ ҳар он чи ӯ хост, ба ӯ дод.

7. Ва баъзе аз банӣ-Исроил, ва аз коҳинон, ва левизо-дагон, ва муғанниён, ва дарбонон, ва тобеон дар соли ҳаф-туми подшоҳ Артахшасто баромада, рӯ ба ҷониби Ерусалим карданд.

8. Ва у дар моҳи панҷум, дар соли ҳафтуми подшоҳ ба Ерусалим расид.

9. Зеро ки дар рӯзи якуми моҳи якум хуруҷ аз Бобил оғоз ёфт, ва чун дасти некӯи Худои ӯ бар ӯ буд, дар рӯзи якуми моҳи панҷум ӯ ба Ерусалим расид,

10. Чунки Эзро дили худро ба он моил карда буд, ки Тав-роти Худовандро маънидод кунад, ва онро ба амал оварад, ва фароиз ва аҳкоми шариатро ба Исроил таълим диҳад.

Фармоне ки подшоҳ Артахшасто ба Эзро додааст.

11. Ва ин аст мундариҷаи номае ки подшоҳ Артахшасто ба Эзрои коҳин ва китобдон дод, ки донандаи аҳкоми Худованд ва фароизи ӯ бар Исроил буд:

12. «Шоҳаншоҳ Артахшасто ба Эзрои коҳин ва китобдони комили шариати Худои осмон. Ва алҳол,

13. Аз ҷониби ман фармон дода шуд, ки дар мамлакати ман ҳар кас аз миёни қавми Исроил ва коҳинону левизо-дагони онҳо, ки розӣ бошад ҳамроҳи ту ба Ерусалим бира-вад, — бигзор равад.

14. Азбаски ту аз ҷониби подшоҳ ва ҳафт мушовири ӯ фиристода шудай, то Яҳудия ва Ерусалимро бар тибқӣ шариати Худои ту, ки дар дасти туст, тафакқуд намой,

15. Ва нукраю таллоеро, ки подшоҳ ва мушовиронаш барои Худои Исроил, ки масканаш дар Ерусалим аст, хайрот кардаанд, бибарӣ,

16. Ва низ тамоми нукраю тиллоеро, ки ту дар тамоми кишвари Бобил ба даст оварӣ, бо якҷоягии хайроте ки қавм ва коҳинон барои хонаи Худои худ, ки дар Ерусалим аст, додаанд, —

17. Пас фавран ба ин пул говон, кӯчқорон, баррагон ва ҳадияҳои ордӣ ва рехтани онҳоро бихар, ва онҳоро бар қурбонгоҳи хонаи Худои шумо, ки дар Ерусалим аст, забҳ намо.
18. Ва ҳар он чи ба назари ту ва бародаронат писанд ояд, ки бо бақияи нуқра ва тилло бикунед, — бар тибқи иродаи Худои худ бикунед.
19. Ва зарфҳои, ки ба ту барои ибодати хонаи Худои ту дода шудааст, ба ҳузури Худои Ерусалим бигузур.
20. Ва лавозимоти дигари хонаи Худои туро, ки ба додани он ту вазифадор бошӣ, — аз ганҷхонаи подшоҳ бидеҳ.
21. Ва аз ҷониби ман, ки подшоҳ Артахшасто ҳастам, ба ҳамаи хазинадорони Мовароуннаҳр фармон дода шудааст, ки ҳар он чи Эзрои қоҳин ва китобдони шариати Худои осмон аз шумо талаб кунад, фавран бояд ба ҷо оварда шавад:
22. То сад қикқар нуқра, ва то сад кӯр гандум ва то сад бат* шароб, ва то сад бат равған, ва аз намак — ҳар қадаре ки хоҳанд.
23. Ҳар он чи бар тибқи аҳкоми Худои осмон бошад, бояд барои хонаи Худои осмон бекаму қост ба ҷо оварда шавад, зеро чаро ғзабе бар салтанати подшоҳ ва писаронаш нозил шавад?
24. Ва шуморо огоҳ менамоем, ки бар ҳамаи қоҳинон ва левизодагон, муғанниён, дарбонон, тобеон ва ходимони ин хонаи Худо закот, боч ва хироҷ андохтан лозим нест.
25. Ва ту, эй Эзро, бар тибқи ҳикмати Худои ту, ки дар дасти туст, доварон ва қозиёно таъин намо, то бар тамоми қавме ки дар Мовароуннаҳр мебошанд, — бар ҳамаи онҳое ки шариати Худои туро медонанд, доварӣ кунанд; ва онҳое, ки намедонанд, таълим диҳед.
26. Ва ҳар кӣ мувофиқи шариати Худои ту ва мувофиқи қонуни подшоҳ рафтор накунад, бигзор фавран бар вай доварӣ намуда ҳукм кунанд: ё ба қатл, ё ба бадарға, ё ба мусодираи молу мулк ва ё ба ҳабс».

*22. *Бат* — андозаи вази моеот, ки тақрибан чил литр буд.

27. Муборак аст Худованд Худои падарони мо, ки ин майлро дар дили подшоҳ ҷойгир кардааст, ки хонаи Худовандро, ки дар Ерусалим аст, зинат диҳад,

28. Ва маро дар ҳузури подшоҳ ва мушовирони вай, ва ҳамаи мирони пуриктидори подшоҳ сазовори марҳамат гар-дондааст, ва ман бар тибқи дасти Худованд Худои ман, ки бар ман буд, қувват гирифтам ва аз миёни Исроил сардо-ронро ҷамъ овардам, то ки ҳамроҳи ман бароянд.

БОБИ ҲАШТУМ

Номгӯи ҳамроҳони Эзро.

1. ВА инҳоянд сардорони хонаводаҳо ва насабномаи он-ҳое ки дар салтанати подшоҳ Артахшасто ҳамроҳи ман аз Бобил баромаданд:

2. Аз зодагони Финҳос — Ҷершум; аз зодагони Итомор — Дониёл; аз зодагони Довуд — Ҳаттуш;

3. Аз зодагони Шаканъё, аз зодагони Фаръуш — За-каръё ва бо ӯ саду панҷоҳ нафар аз мардон ба насабнома дароварда шудаанд;

4. Аз зодагони ҳокими Мӯоб — Эльёхуэнай ибни Зараҳъё, ва бо ӯ дусад нафар аз мардон;

5. Аз зодагони* ... — Шаканъё ибни Яҳазиил, ва бо ӯ сесад нафар аз мардон;

6. Ва аз зодагони Один — Обид ибни Юнотон, ва бо ӯ панҷоҳ нафар аз мардон;

7. Ва аз зодагони Элом — Ишаъё ибни Аталъё, ва бо ӯ ҳафтод нафар аз мардон;

8. Ва аз зодагони Шафатъё — Забадьё ибни Микоил, ва бо ӯ ҳаштод нафар аз мардон;

9. Аз зодагони Юоб — Убадьё ибни Еҳиил, ва бо ӯ дусад ҳафтад нафар аз мардон;

*5 ва 10. Дар ин ҷо номи хонавода афтодааст.

10. Ва аз зодагони*... — Шалумит ибни Юсифъё, ва бо ӯ саду шаст нафар аз мардон;
11. Ва аз зодагони Бебай — Закаръё ибни Бебай, ва бо ӯ бисту хашт нафар аз мардон;
12. Ва аз зодагони Азчод — Юҳонон ибни Ҳақотгон, ва бо ӯ саду даҳ нафар аз мардон;
13. Ва аз зодагони Адуниқом — касони охиринашон, ва ин аст номҳои онҳо: Элифолат, Яиил ва Шамаъё, ва бо онҳо шаст нафар аз мардон;
14. Ва аз зодагони Бичвай — Утай ва Заккур, ва бо онҳо ҳафтод нафар аз мардон.

Эзро левизодагон ва тобеонро даъват менамояд.

15. Ва онҳоро назди наҳре ки ба Аҳаво қорӣ мешавад, чамъ овардам, ва дар он ҷо се рӯз истодем, ва чун қавм ва қоҳинонро аз назар гузарондам, аз зодагони Левӣ дар он ҷо наёфтам.
16. Ва назди Элиэзер, Ариэл, Шамаъё, Элнотон, Ёриб, Элнотон, Нотон, Закаръё ва Машуллом, ки сардор буданд, ва назди Юриб ва Элнотон, ки омӯзгор буданд, фиристодам,
17. Ва онҳоро назди Иддӯ, ки дар мавзеи Каспиё сардор буд, равона кардам, ва ба даҳонашон суханонеро гузоштам, ки бояд ба Иддӯ ва бародаронаш — тобеони мавзеи Каспиё — бигӯянд, то ки хизматгузoronро барои хонаи Худои мо назди мо биёранд.
18. Ва азбаски дасти некӯи Худои мо бар мо буд, онҳо марди хирадмандеро аз зодагони Маҳлӣ ибни Левӣ ибни Исроил барои мо оварданд, яъне Шарибъёро бо писаронаш ва бародаронаш, ки ҳаждаҳ нафар буданд;
19. Ва Ҳашабъёро, ва бо ӯ аз зодагони Марорӣ Ишаъёро, ва бародарони ӯ ва писарони онҳоро, ки бист нафар буданд;
20. Ва аз тобеон, ки Довуд ва мирон барои хизмати леви-зодагон дода буданд, дусаду бист нафар тобеон, ки ҳамаашон номбар шудаанд.

Эълон кардани рӯзадорӣ назди наҳри Аҳаво.

21. Ва дар он чо, назди наҳри Аҳаво, ман рӯзадорӣ эълон кардам, то ки дар ҳузури Худои мо тавозӯъ намуда, аз Ё барои худамон ва барои кӯдаконамон ва барои тамоми молу мулкамон роҳи рост талаб кунем,

22. Зеро ман ор дониستم, ки аз подшоҳ сарбозон ва саво-рон талаб кунам, то ки моро дар роҳ аз душман ниғаҳбонӣ кунанд, чунки мо ба подшоҳ сухан ронда, гуфта будем: «Дастии Худои мо ба ҳар касе ки ба Ё рӯ меоварад, ба некӯист, вале кудрати Ё ва ғазаби Ё бар зидди ҳамаи онҳоест, ки Ёро тарк мекунанд».

23. Ва мо рӯза доштем ва аз Худои мо дар ин бора талаб кардем, ва Ё моро иҷобат намуд.

Ионатҳо барои маъбад ба дастии дувоздаҳ коҳин супурда шуд.

24. Ва дувоздаҳ нафар аз сардорони коҳинон: Шарибъё, Ҳашабъё ва бо онҳо аз бародаронашон даҳ нафарро чудо кардам,

25. Ва нуқра ва тилло ва зарфҳои ионати хонаи Худои моро, ки подшоҳ ва мушовиронаш ва ҳамаи исроилиёни он чо ионат карда буданд, ба онҳо баркашида додам,

26. Ва баркаш карда ба дасташон супурдам: шашсаду пан-чоҳ киккар нуқра; ва, илова бар он, сад киккар зарфҳои нуқра; сад киккар тилло;

27. Ва бист тоси тилло, илова бар ҳазор дирҳам; ва ду зарфи миси покиза ва зебо, ки мисли тилло гаронбаҳо буд.

28. Ва ба онҳо гуфтам: «Шумо барои Худованд муқаддас мебошед, ва ин зарфҳо низ муқаддас аст, ва ин нуқра ва тилло ионат аст барои Худованд Худои падарони шумо.

29. Пас, ҳушъёр бошед ва ниғаҳбонӣ намоед, то даме ки ба ҳузури сардорони коҳинон ва левизодагон ва сардорони

хонаводаҳои Исроил дар Ерусалим ба ҳучраҳои хонаи Худованд баркаш карда бисупоред».

30. Ва коҳинону левизодагон нукра ва тилло ва зарфҳоро бо баркаш қабул карданд, то ки ба Ерусалим, ба хонаи Худои мо биёранд.

Ба Ерусалим омадани Эзро.

31. Ва дар рӯзи дувоздахуми моҳи якум аз наҳри Аҳаво роҳсипор шудем, то ба Ерусалим биравем, ва дасти Худои мо бар мо буд, ва моро аз дасти душманон ва роҳзанон халос кард.

32. Ва чун ба Ерусалим расидем, се руз дар он ҷо истодем.

33. Ва дар рӯзи чорум нукра ва тилло ва зарфҳо дар хонаи Худои мо бо баркаш ба дасти Маримут, ибни Уриёи коҳин супурда шуд, ва Эльзор ибни Финҳос бо вай буд, ва левизодагон Юзобод ибни Ешуа ва Нуадъё ибни Бинуй бо онҳо буданд;

34. Ҳамааш шумурда ва баркаш карда шуд, ва тамоми баркаш дар он вақт навишта шуд.

35. Ҷалои ватан шудагоне ки аз асирий баргашта буданд, барои Худои Исроил қурбониҳои сӯхтанӣ забҳ карданд: ду-воздах гов барои тамоми Исроил; наваду шаш кӯчқор; ҳафт-тоду ҳафт барра; дувоздах нарбуз барои кафорати гуноҳҳо; ҳамаи инҳо қурбонии сӯхтанӣ барои Худованд буд.

36. Ва фармонҳои подшоҳро ба ҳокимони подшоҳ ва ба волиёни Мовароуннаҳр доданд, ва инҳо қавм ва хонаи Худоро ёварӣ карданд.

БОБИ НУҲУМ

Дар бораи завҷаҳои ачнабӣ.

1. ВА БАЪД аз анҷоми ин корҳо, сардорон назди ман омада, гуфтанд: «Қавми Исроил ва коҳинон ва левизодагон худро аз қавмҳои кишварҳо ҷудо накарданд, балки мисли амалҳои

зишти канъониён, ҳиттиён, фариззиён, ябусиён, ам-мӯниён, мӯобиён, мисриён ва амӯриён амал карданд,

2. Чунки аз духтарони онҳо барои худашон ва барои писаронашон зан гирифта, зуръети муқаддасро бо қавмҳои кишварҳо омехтанд, ва сарварону мансабдорон дар ин бадкирдорӣ пешдастӣ мекарданд».

3. Ҳамин ки ин гапро шунидам, пероҳан ва ҷомаи худро пора кардам, ва мӯйсару риши худро кандам ва моту мабхут шуда нишастам.

4. Ва ҳамаи онҳое ки аз суханони Худои Исроил ба сабаби ин бадкирдории ҷалои ватан шудагон метарсиданд, назди ман ҷамъ шуданд, ва ман то вақти қурбонии шом моту мабхут шуда нишастам.

Дуои Эбро ва изҳори эътиқоди ӯ.

5. Ва чун вақти қурбонии шом фаро расид, аз рӯзадории худ бархостам ва дар ҳолате ки пероҳан ва ҷомаам пора-пора буд, ба зону афтадам ва даст ба сӯи Худованд Худои худ бардоштам,

6. Ва гуфтам: «Эй Худои ман! Аз бардоштани рӯи худ ба сӯи Ту, эй Худои ман, шарм ва хичолат дорам, зеро ки гуноҳҳои мо бисёр шуда аз сар гузаштааст, ва маъсияти мо афзуда, то ба осмон расидааст.

7. Мо аз айёми падарони худ то имрӯз дар маъсияти бузург мебошем ва ба сабаби гуноҳҳои худ — мо, подшоҳони мо, қоҳинони мо — ба дасти подшоҳони кишварҳо, ба дами шамшер, ба асирӣ, ба тороч ва ба нанг таслим карда шудаем, чунон ки имрӯз низ ҳамин тавр аст.

8. Ва алҳол, як лаҳза, шафқате аз ҷониби Худованд Худои мо зоҳир шуда, Ӯ бақияе аз мо боқӣ гузоштааст ва ба мо ато фармудааст, ки дар макони муқаддаси Ӯ ҷойгир ша-вем; ва Худои мо ҷашмони моро равшан карда, андак ҷо ба мо додааст, то ки дар он дар бандагии худ умр ба сар барем.

9. Зеро ки мо бандагонем, вале Худои мо дар бандагии мо ҳам моро тарк накардааст, балки марҳамати худро пеши подшоҳони Форс бар мо нигаронидааст: ба мо ато фармудааст, ки умр ба сар бурда, хонаи Худои моро барпо намоем ва харобазори онро аз нав барқарор кунем, ва Ё дар Яхудо ва Ерусалим қалъае ба мо бахшидааст.

10. Ва алҳол, эй Худои мо, баъд аз ин чӣ гӯем? Зеро ки аҳкоми Туро тарк кардаем, —

11. Аҳкомеро, ки Ту ба воситаи бандагони Худ анбиё амр фармуда, гуфтай: "Замине ки шумо барои тасарруфи он меравед, заминест, ки аз начосати қавмҳои кишварҳо начис шудааст, ва онҳо онро бо қорҳои зишти худ, бо мурдории худ сар то сар пур кардаанд.

12. Бинобар ин, духтарони худро ба писарони онҳо надихед, ва духтарони онҳоро барои писарони худ нагиред, ва осоиштагӣ ва хушбахтии онҳоро то ба абад талаб накунад, то ки мустаҳкам шавед, ва нозу неъматии ин заминро бихӯред, ва онро ба писарони худ то ба абад мерос бигузored".

13. Ва баъд аз ҳамаи ин бадбахтиҳое ки ба сабаби аъмоли бади мо ва маъсияти бузурги мо ба сари мо омадааст, — гарчанде ки Ту, эй Худои мо, ҷазои гуноҳҳои моро кам карда, ба мо чунин халосие додай, —

14. Наход ки мо боз аҳкоми Туро поймол намуда, бо ин қавмҳои зиштқор хешовандӣ пайдо кунем? Оё Ту бар мо ғазаб нахоҳӣ кард, то ба дараҷае ки моро тамоман маҳв на-мой, бе он ки бақияе ва халосие бимонад?

15. Худовандо, Худои Исроил! Ту одил ҳастӣ, зеро ки бақияе аз мо мисли имрӯз саломат мондаанд; инак мо ба хузури Ту дар маъсияти худ ҳозирем, гарчанде ки ба сабаби ин ба хузури Ту истодагӣ кардан мумкин нест».

БОБИ ДАҲУМ

Аз нав барқарор гардидани ҷараёни муътадили ҳаёт.

1. Ва хангоме ки Эзро дуо мегуфт ва эътироф ба гуноҳ менамуд, дар ҳолате ки гирья мекард ва пеши хонаи Худо рӯ ба замин афтада буд, гурӯҳи бисъёр калони исроилиён, мардону занону кӯдакон, назди ӯ чамъ шуданд, ба тавре ки қавм низ зор-зор мегиристанд.
2. Ва Шаканъё ибни Еҳиил, ки аз зодагони Элом буд, ҷавоб гардонда, ба Эзро гуфт: «Мо пеши Худои худ бадкир-дорӣ карда, занони аҷнабие аз қавмҳои он замин гирифтаем, ва алҳол барои Исроил дар ин бобат ҳанӯз умеде ҳаст.
3. Пас, бо Худои худ аҳд бандем, ки ҳамаи ин занонро бо бачагоне ки аз онҳо таваллуд ёфтаанд, мувофиқи машварати оғоям ва онҳое ки аз аҳкоми Худои мо метарсанд, бадар ро-нем, — ва бигзор аз рӯи шариат шавад!
4. Бархез, чунки ин кори туст, ва мо бо ту мебошем; қавӣ бош ва амал намо!»
5. Ва Эзро бархост, ва сардорони қоҳинон, левизодагон ва тамоми Исроилро қасам дод, ки ҳамин тавр амал кунанд, — ва онҳо қасам хӯрданд.
6. Ва Эзро аз пеши хонаи Худо бархоста, ба ҳучраи Еҳӯ-хонон ибни Эльёшиб рафт, — ва дар он ҷо нон нахӯрд ва об нанӯшид, зеро ки ба сабаби бадкирдории ҷалои ватан шудагон мотам гирифта буд.
7. Ва дар Яҳудо ва Ерусалим ба ҳамаи ҷалои ватан шу-дагон эълон карданд, ки дар Ерусалим чамъ шаванд.
8. Ва ҳар касе ки дар зарфи се рӯз мувофиқи машварати сардорон ва пирон набиёяд, тамоми молу мулкаш таҳрим намуда, ҳудаш аз ҷамоати ҷалои ватан шудагон хориҷ карда хоҳад шуд.
9. Ва дар рузи сеюм, ки рузи бистуми моҳи нӯҳум буд, тамоми мардуми Яҳудо ва Бинъёмин дар Ерусалим чамъ шуданд. Ва тамоми қавм дар майдони назди хонаи Худо нишас-танд, дар ҳолате ки аз ин гап ва аз борон меларзиданд.
10. Ва Эзрои қоҳин бархоста, ба онҳо гуфт: «Шумо бад-кирдорӣ намуда ва занони аҷнабӣ гирифта, маъсияти Исро-илро бо ин зиёд кардаед.

11. Ва алҳол ба ҳузури Худованд, Худои падарони худ, тавба карда, мувофиқи иродаи Ў амал кунед, ва худро аз қавмҳои замин ва аз занони аҷнабӣ ҷудо кунед».
12. Ва тамоми ҷамоат бо овози баланд ҷавоб гардонда, гуфтанд: «Оре! Чунон ки ту гуфтӣ, ҳамон тавр амал хоҳем кард.
13. Аммо чунин одамон бисъёранд, ва мавсими боронхост, ва маҷоли дар кӯча истодан надорем, ва ин кор барои як рӯзу ду рӯз нест, зеро ки бисъёр касон дар ин бобат гуноҳ карданд.
14. Бигзор сардорон мо ба ҷои тамоми ҷамоат биистанд, ва ҳамаи онҳое ки дар шаҳрҳои мо занҳои аҷнабӣ гирифта-анд, дар вақтҳои муайян биёянд, ва бо онҳо пирони ҳар шаҳр ва доваронаш биёянд, то оташи ғазаби Худои мо барои ин кор аз мо дур шавад».
15. Фақат Юнотон ибни Асоил ва Еҳзиё ибни Тикво барои иҷрои ин кор монданд, ва Машуллом ва Шабтаи левизода мададгори онҳо буданд.
16. Ва ҷалои ватан шудагон ҳамин тавр амал карданд, ва Эзрои коҳин ва баъзе касон, яъне сардорони хонаводаҳо аз ҳар хонавода, ҷудо карда шуданд, ва ҳамашон номбар гардиданд, ва дар рӯзи якуми моҳи даҳум ба муҳокимаи ин кор нишастанд.
17. Ва кори ҳамаи мардонеро, ки занони аҷнабӣ гирифта буданд, то рӯзи якуми моҳи якум анҷом доданд.
18. Ва аз зодағони коҳинон баъзе ёфт шуданд, ки занони аҷнабӣ гирифта буданд: аз зодағони Ешуа ибни Юсодоқ ва бародаронаш — Маасиё, Элиэзер, Ёриб ва Чадалъё;
19. Ва онҳо дасти паймон доданд, ки занони худро бадар хоҳанд ронд, ва гуноҳкорон кӯчқоре барои қурбонии гуноҳи худ оварданд;
20. Ва аз зодағони Иммир — Ҳанонӣ ва Забадъё;
21. Ва аз зодағони Ҳорим — Маасиё, Элиё, Шамаъё ва Узиё;
22. Ва аз зодағони Фашхур — Эльюэнай, Маасиё, Исмоил, Натанъил, Юзобод ва Эльосо;
23. Ва аз левизодагон: Юзобод, Шимъй, Калоё, ки Қалито бошад, Фатахъё, Яхудо ва Элиэзер;

24. Ва аз муғанниён: Эльёшиб; ва аз дарбонон Шаллум, Толам ва Урй;
25. Ва аз исроилиён: аз зодагони Фаръуш Рамъё, Изиё, Малкиё, Мийёмин, Эльзор, Малкиё ва Баноё;
26. Ва аз зодагони Элом — Маттанъё, Закаръё, Еҳиил, Абдй, Иремут ва Элиё;
27. Ва аз зодагони Затту — Эльюзнай, Эльёшиб, Маттанъё, Иремут, Зобод ва Азизо;
28. Ва аз зодагони Бебай — Ехуҳонон, Ҳананъё, Заббай ва Атлой;
29. Ва аз зодагони Бонй — Машуллом, Маллук, Адоё, Ёшуб, Шаол ва Ромут;
30. Ва аз зодагони ҳокими Мӯоб — Адно, Калол, Баноё, Маасиё, Маттанъё, Басалъил, Биннуй ва Менашше;
31. Ва аз зодагони Ҳорим — Элиэзер, Ишиё, Малкиё, Шамаъё, Шимъун,
32. Бинъёмин, Маллук ва Шамаръё;
33. Аз зодагони Ҳошум — Матнай, Мататто, Зобод, Элифолат, Иремай, Менашше ва Шимъй;
34. Аз зодагони Бонй — Маадай, Амром, Уил,
35. Баноё, Бедъё, Калуху,
36. Ванъё, Маримут, Эльёшиб,
37. Маттанъё, Матнай, Яасой,
38. Бонй, Биннуй, Шимъй,
39. Шаламъё, Нотон, Адоё,
40. Макнадбай, Шошай, Сорой,
41. Азаръил, Шаламъёху, Шамаръё,
42. Шаллум, Амаръё, Юсуф;
43. Аз зодагони Набу — Еиил, Матитьё, Зобод, Забино, Яддай, Юил ва Баноё.
44. Ҳамаи онҳо занони аҷнабй гирифта буданд; ва баъзе аз онҳо заноне доштанд, ки бача зоида буданд.